

ח לחודש

מד « לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קִרַח מִשְׁכִּיל: ^{תקנה בעל השמות} ^{תקנה בעל השמות} ב אֱלֹהִים
בְּאֲזִינֵנו שְׁמַעֲנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ פֶּעַל פְּעֻלָּתָהּ
בַּיְמֵיהֶם בַּיּוֹם קָדָם: ג אֶתְּהָ יָדֶךָ גִּזְוִים הוֹרֶשֶׁת וְתַטְעֵם
תְּרַע לְאֲמוֹת וְתִשְׁלַחֲם: ד בִּי לֹא בַחֲרַבְּם יִרְשׁוּ אֶרֶץ
וְזִרְזֹעַם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ בִּי יְמִינֶךָ וְזִרְזֹעֶךָ וְאוֹר פִּנְיֶךָ
בִּי רִצִּיתָם: ה אֶתְּהָ הוּא מַלְכֵי אֱלֹהִים ^{תקנה בעל השמות} ^{תקנה בעל השמות} צִוְּהָ
יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: ו בְּךָ צִרְיָנוּ נִגְנַח בְּשִׁמְךָ נִבּוֹם קָמִינוּ:
ז בִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֶבְטַח וְחֲרַבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: ח בִּי
הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוֹתָ: ט בְּאֱלֹהִים
תִּלְלָנוּ ^{תקנה בעל השמות} ^{תקנה בעל השמות} כָּל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדָה סִלָּה:
י אֵף זָנַחַת וְתִכְלִימְנוּ וְלֹא תֵצֵא בְּצַבֹּאוֹתֵינוּ:
יא תִשְׁיִבְנוּ אַחֲזֹר מִנֵּי צָר וּמִשְׁנֵאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ:
יב תִּתְּנֵנוּ בְּצֵאן מֵאֲבָל וּבַגִּזְוִים זְרִיתָנוּ: יג תִּמְכֹּר עֵמֶךָ
כִּלְאֵ הוֹן וְלֹא רַבִּית בְּמַחֲרִיחֵם: יד תִּשְׁיִמְנוּ חֲרָפָה
לְשִׁבְנֵינוּ לְעַג וְקָלָם לְסַבִּיבוֹתֵינוּ: טו תִּשְׁיִמְנוּ מִשָּׁל
בַּגִּזְוִים מְנוֹד רֹאשׁ בַּלְּאֲמוֹת: טז כָּל הַיּוֹם כָּלִמְתִּי נִגְדִי
וּבִשְׁתׁ פָּנַי בְּסִתְּנִי: יז מִקּוֹל מְחָרָף וּמִגִּדָף מִפְּנֵי אוֹיֵב
וּמִתְנַגֵּם: יח כָּל זֹאת בְּאֵתְנוּ וְלֹא שִׁבְחֲנוּךָ וְלֹא
שִׁפְרָנוּ בְּבְרִיתֶךָ: יט לֹא נִסּוּג אַחֲזֹר לִבְנוּ וְתַט
אֲשְׁרֵינוּ מִנֵּי אֶרְחֹךָ: כ בִּי דְפוֹתָנוּ בְּמִקּוֹם תַּנִּים וְתַכֵּם

עֲלִינוּ בְּצִלְמוֹת: כא אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ
 וּנְפָרֵשׁ בְּפִינוּ לְאֵל זָר: כב הֲלֹא אֱלֹהִים ^{הַתְּהִי בְּעַל הַחַיִּים} יַחְקֹר
 זֹאת בִּי הוּא יִדַּע תַּעֲלָמוֹת לֵב: כג בִּי עָלִיד הֲרַגְנוּ
 כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה: כד עֹרֶה לְפָנֶי תִישָׁן
 אֲדֹנָי הַקִּיְצָה אֵל תִּזְנַח לְנֹצֵחַ: כה לְפָנֶי פְּנִידָה תִסְתִּיר
 תִּשְׁבַּח עֵינֵינוּ וְלִחְצֵנוּ: כו בִּי שָׁחָה לְעַפְרָה נִפְשֵׁנוּ
 דְּבַקָּה לְאָרֶץ בְּטַנְנוּ: כז קוּמָה עֹרֶתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ
 לְמַעַן חֲסִדֶּךָ:

מִזָּה א לְמִנְצַחַת עַל נִשְׁנִים לְבָנֵי קָרַח מִשְׁפִּיל נְשִׁיר
 יְדִידָת: ב רָחֵשׁ לְבִי דְבַר מִזֵּב אֲמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי
 לְמַלְךְ לְשׁוֹנֵי עַט סוֹפֵר מִחִיר: ג יְפֹפִיֶת מְבִנֵי אָדָם
 הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ עַל בֵּן בְּרַכָּה אֱלֹהִים ^{הַתְּהִי בְּעַל הַחַיִּים}
 לְעוֹלָם: ד חֲגוּר חֲרָבָה עַל יַרְךָ גְּבוּרָה הוֹדָה וְהִדְרָה:
 ה וְהִדְרָה צֶלַח רַבֵּב עַל דְּבַר אֲמֶת וְעֲנֹה צֶדֶק וְתוֹרָה
 נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ: ו חֲצִידָה שְׁנוּנִים עַמּוּם תַּחֲתֶיךָ יִפְלוּ
 בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: ז כְּסֹאֵךְ אֱלֹהִים ^{הַתְּהִי בְּעַל הַחַיִּים} עוֹלָם וְעַד
 שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְט מַלְכוּתֶךָ: ח אַחֲבַת צֶדֶק וְתִשְׁנֵא
 רִשְׁעַת עַל בֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים ^{הַתְּהִי בְּעַל הַחַיִּים} אֱלֹהֶיךָ ^{הַתְּהִי בְּעַל הַחַיִּים}
 שָׁמֶן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ: ט מִר וְאַהֲלוֹת קְצִיעוֹת כָּל
 בְּגִדְתֶיךָ מִן הַיְכָלִי שֶׁן מִנֵּי שְׂמֹחֶיךָ: י בְּנֹת מְלָכִים
 בְּיִקְרוֹתֶיךָ נִצְבָּה שִׁגֵּל לִימִינֶךָ בְּכַתֵּם אוֹפִיר:

יא שְׁמְעֵי בַת זָרְאִי וְחַטִּי אֲזַנְךָ וְשִׁכְחֵי עַמְּךָ וּבֵית
 אָבִיךָ: יב וְיִתְאוּ הַמְּלָךְ יַפְנֶךָ כִּי הוּא אֲדַנְךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי
 לוֹ: יג וּבֵת צַר כַּמְנַחָה פָּנֶיךָ יַחֲלוּ עֲשִׂירֵי עָם: יד כָּל
 כְּבוֹדָהּ בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁפָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה:
 טו לְרִקְמוֹת תַּיִבֵּל לְמֶלֶךְ בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ
 מוּבְאוֹת לָךְ: טז תַּיִבֵּלָנָה בְּשִׂמְחַת זָגִיל תִּבְאִינָה
 כְּחֵיבֵל מֶלֶךְ: יז תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תִּשְׁיַחְמוּ
 לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ: יח אֲזַכִּירָה שְׁמֶךָ בְּכָל דֶּר וְדָר
 עַל בֵּן עַמִּים יִחוּדְךָ לְעֵלָם וָעַד:

מז א לְמַנְצַח לְבָנֵי קִרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר: ב אֱלֹהִים
 לָנוּ מִחֶסֶד וְעֵז עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד:
 ג עַל בֵּן לֹא נִירָא בְּהַמִּיר אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב
 יַמִּים: ד יִחַמוּ יִחַמְרוּ מִיָּמִיו יִרְעֲשׂוּ הָרִים בְּגֵאוֹתוֹ
 סֵלָה: ה נָהַר פִּלְגִּיז יִשְׁמְחוּ עִיר אֱלֹהִים ^{תַּחֲנִן בְּעַל חֲסִידוֹת} קִדְשׁ
 מִשְׁפְּנֵי עֲלִיזוֹן: ו אֱלֹהִים ^{תַּחֲנִן בְּעַל חֲסִידוֹת} בְּקַרְבָּה כֹּל תַּמּוּז
 יַעֲזֹרֶה אֱלֹהִים ^{תַּחֲנִן בְּעַל חֲסִידוֹת} לְפָנֹת בִּקְרִי: ז הָמוּ גִזִּים מָטוּ
 מִמְּלָכוֹת נָתַן בְּקוּלוֹ תַּמּוּז אָרֶץ: ח יְהוָה ^{תַּחֲנִן בְּעַל חֲסִידוֹת}
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי ^{תַּחֲנִן בְּעַל חֲסִידוֹת} יַעֲקֹב סֵלָה:
 ט לָבוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת יְהוָה ^{תַּחֲנִן בְּעַל חֲסִידוֹת} אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת
 בְּאָרֶץ: י מִשְׁבִּית מְלַחְמוֹת עַד קִצָּה הָאָרֶץ קָשַׁת
 יִשְׁבֵּר וּקְצִץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרָף בְּאֵשׁ: יא חֲרַפּוּ וְדַעוּ

כִּי אֲנֹכִי אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חיובות} אָרוּם בְּגוֹיִם אָרוּם בְּאָרֶץ: ^{בעלי תפוחות ביום}
 יב יְהוָה־יְהוָה ^{הַיְהוָה} צָבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 יַעֲקֹב סֵלָה:

מז א לַמְנַצֵּחַ לְבָנֵי קַרְחַ מְזֻמּוֹר: ב כָּל הָעַמִּים ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 תִּקְעוּ כַף הַרְיעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה:
 ג כִּי יְהוָה־יְהוָה ^{הַיְהוָה} עֲלִיּוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 הָאָרֶץ: ד יְדַבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ:
 ה יִבְחַר לָנוּ אֵת נַחֲלָתֵנוּ אֵת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהַב ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 סֵלָה: ו עָלָה אֱלֹהִים בְּתַרְוֵעָה יְהוָה־יְהוָה ^{אֱרוּרָה} ^{היה הנה ויהיה}
 בְּקוֹל שׁוֹפָר: ז וּמְרוּ אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום} וּמְרוּ: זמרו: ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 לְמַלְכֵנוּ וּמְרוּ: ח כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 וּמְרוּ מִשְׁבִּיל: ט מֶלֶךְ אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום} עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 יֹשֵׁב עַל כְּפֹא קַדְשׁוֹ: י גְּדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 עִם אֱלֹהֵי ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום} אֲבָרְהָם כִּי לְאֱלֹהִים ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום} מִגְּנֵי ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 אָרֶץ מְאֹד נִעְלָה:

מח א שִׁיר מְזֻמּוֹר לְבָנֵי קַרְחַ: ב גָּדוֹל יְהוָה־יְהוָה ^{הַיְהוָה}
 וּמַחֲלָל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום} חַר קַדְשׁוֹ:
 ג יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ חַר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צָפוֹן ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 קַרְיַת מֶלֶךְ רָב: ד אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום} בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע ^{תקנה בעל חיובות} ^{בעלי תפוחות ביום}
 לְמִשְׁנָב: ה כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו:
 ו הִמָּה רָאוּ בֵּן תַּמְהוּוֹ נִבְחָלוּ נַחֲפָזוּ: ז רַעְדָה אַחֲזָתָם

שֵׁם חַיִל בַּיּוֹלָדָה: ה' בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיֹּת
 תִּרְשִׁישׁ: ט בְּאִשֶּׁר שָׁמְעֵנוּ בֵּן רֵאִינוּ בְּעִיר יְהוֹאָכִי־
אֶרְצוֹ רַבִּל צָבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ תַּחֲתֵי בַעַל חַיִּילוֹת אֱלֹהִים תַּחֲתֵי בַעַל חַיִּילוֹת
 יבּוֹנֵנָה עַד עוֹלָם סָלַח: י דְּמִינֵי אֱלֹהִים תַּחֲתֵי בַעַל חַיִּילוֹת חֲסֹדְךָ
 בְּקָרֵב חִיבְלָךְ: יא בְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים תַּחֲתֵי בַעַל חַיִּילוֹת בֵּן תִּהְלֶתְךָ
 עַל קִצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מְלֵאָה יְמִינֶךָ: יב יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן
 הַגְּלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: יג סִבּוּ צִיּוֹן
 וְחַקּוּפוּתָהּ סִפְרוּ מַגְדְּלֶיהָ: יד שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה פִּסְגּוֹ
 אֲרָמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: טו בִּי זֶה
 אֱלֹהִים תַּחֲתֵי בַעַל חַיִּילוֹת אֱלֹהֵינוּ תַּחֲתֵי בַעַל חַיִּילוֹת עוֹלָם וָעַד הוּא יִנְהַגֵנוּ
 עַל מוֹת:

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

לַשֵּׁם יְחִיד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלִעֲלֹי שְׁכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 תְּרִינֵי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ תְּזַח בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹחַר
 הַקְּדוּשׁ וּבְרָאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוִּים תְּפִילַת
 דְּוֹד הַמְּלָךְ עָלֵינוּ תְּשָׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מִחֶסֶה לִי מִגְדָּל עֵץ מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ
 עוֹלָמִים אֶחְסֶה בְּסֵתֵר בְּנִפְיָךְ סֶלָה. וְאִזְכָּר
 שְׁבְּלִימוּדֵינוּ זֶה יְהִי שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת בְּקִבְרֵי,
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְכָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַתְּרִין סִפְרָא סִפְרַי הַזּוֹחַר,
 יִפְקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרָאָה אֵל עַבְדֵיךָ
 כְּעֵלְךָ וְהִדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָהוּ, וְיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה
 רבון העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים
 והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובחשתחויה,
 שפרכתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש,
 ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אננו,
 מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על פן
 אנחנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח
 לכל חטאתינו ועונותינו. ואל יהיו עונותינו
 מבדילים בינינו לבינך. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן את לבבנו
 ליראתך ואהבתך, ותקשוב אונך לדברינו אלה,
 ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך. ויהיה
 למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחח.
 ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו.
 ושיתנוצצו ניצוצות עבדך הקדושים אשר על ידם
 גלית דברך אלה בעולם. וזכותם וזכות אבותם
 וזכות תורתם ותמימותם יקדשתם יעמד לנו לבל
 נפשל בדברים אלו. וזכותם תאיר עינינו במה
 שאנו לומדים. במאמר נעים ומרודת ישראל, גל
 עיני ואפיטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי

כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חַכְמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רְבוּן עֲלֵמוֹן, דְּאַנְתָּה הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְיָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מַלִּין בְּפוּמָנָא, לְקַיְמָא בְּנָא מְקָרָא שְׁפַתְוֹב, וְאַנְכֵי
אַתְיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסּוּפָא קַדְמָךְ. וְנִזְכֵּי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלֵאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפוּמָא דְרִישָׁא דְמַתְיַבְתָּא עֲלֵאָה. אֲמֵן
וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלֵה:

וְנִחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד
וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְחָרוּ
כְּזֶחֶר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֵי הַרְבִּים בְּבוּכְבִּים לְעוֹלָם
וָעֶד: גַּל־עֵינַי וְאַבְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
כְּמוֹךָ, וְתְרִינֵי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַפְשֵׁי וּמְאֹדֵי, וְתְרִינֵי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי
הַזֶּהֱרַקְדוּשׁ לְזִכְרוֹת ... פּב"פ (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ)
וְלְרַפּוּאוֹת... וְיִשׁוּעוֹת... וְלְבָנִים... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאוֹת תְּנַפֵּשׁ וְרַפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים ויושיעוהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתינו "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתיד לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזנים
 ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתינו "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתינו "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂוֵבֵיתֵנִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדְּנֵנו תּוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעְנוּ וְנִזְבַּח
 לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אֹתָם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַע
 זֶרַעךָ אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ
 הַנְּבִיאָה (ישעיה נא, זט) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יְדֵי
 כְּפִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן
 עֲמִי אָתָּה. וּבִרְפַת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה
 בְּמַחְרָה דִּידָן, יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל גְּבַר,
 יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ
 בְּאַמַּת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֶּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוֹבָה אֵלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ.
 בְּנֵה בֵיתֶךָ כְּבַתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשֶׁךָ עַל מְבוֹנֵנוּ.
 וְחַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְנֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתֶךָ

לְתוֹכוֹ, וְהֵשֵׁב כַּהֲנִים לְעִבּוֹדְתֶם וְלַזְנוּיִם לְדוֹכְנֶם
 לְשִׁירֵם וְלִזְמֶרֶם. וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְגֵיחֵם. וּמִלֵּאָה
 הָאָרְצוֹן יָדְעָה אֶת יְהוָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִךְ
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוּד הַגְּאוּלָּה

"בְּרֵאשִׁית תַּמּוֹן" תַּקוּן מ"ג מִתַּקוּנֵי

זוֹהַר הַשְּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

תַּקוּנֵי זוֹהַר - תַּקוּנֵי אַרְבָּעִין וְתַלְתּוֹת (זוֹהַר הַקְּדוּשׁ דְּפ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעְקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוֹל

וְאִין עוֹנָה

בְּרֵאשִׁית תַּמּוֹן אֶת"ר יב"ש, וְדָא אִיהוּ "וְנָהַר

יְחָרֵב וַיִּבְשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּחַהֲוֵי זְמַנָּא

דְּאִיהוּ יב"ש וְאִיהוּ יבְשָׁה, צְוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוָדָא

וְאָמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה, תְּדָא

הוּא דְבְּתִיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנְגִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

ב. הַלּוֹמֵד רַק תּוֹרַת הַנְּגִלָּה טוֹב לוֹ שְׁלֹא

נִבְרָא כְּלָל בְּעוֹלָם

וְחָבִי מֵאֵן דְּגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קַבְּלָה וְחִבְמַתָּא

מֵאוֹרֵי־יָתָא דְבַעַל פֶּה וּמֵאוֹרֵי־יָתָא דְבִכְתָּב, וְגֵרִים
 דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּחוּן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֵלָא פֶּשֶׁט
 בְּאוֹרֵי־יָתָא וּבְתַלְמוּדָא, פּוֹדֵאי פְּאֵלֵי הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ
 מִתְּהוּא נֶחֱד וּמִתְּהוּא גֵן, וְזִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אֶתְפְּרִי
 בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף תְּהִי אֹרֵי־יָתָא דְבִכְתָּב וְאוֹרֵי־יָתָא
 דְבַעַל פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיה פְּאֵלֵי אַחֲזֹר עֲלֵמָא לְתַתּוּ
 וְכֹהוּ, וְגֵרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֵלְמָא וְאוֹרֵד גְּלוּתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מנתקן את
 העבר שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית
 א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא
 לִיה יִפְשָׁה, מֵאַן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ. אָמַר לִיה, פְּרִי, תְּכִי
 אֹלִיף תִּיּוֹבְתָא לְכָל פְּנֵי עֲלָמָא, דְּאִם פֶּר נִשׁ יַחֲזוֹר
 בְּתִיּוֹבְתָא, נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאִסְתַּלַּק, וּמִתְּ דִּתְּנֹחַ
 יִפְשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ, וְנֶחֱד דִּתְּנֹחַ חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא
 לִיה מְקֻנָּה חַמִּים וַיַּיָּמִים, תְּדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
 "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לִיִּפְשָׁה אָרֶץ וּלְמְקֻנָּה חַמִּים קָרָא
 יָמִים", בְּתִיּוֹבְתָא וּמִנָּה דְּאֶתְקְרִי אָרֶץ מִתְּ כְּתִיב בִּיה
 (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ", לְאַפְקָא

זרעין ואיבין דאינון נשמתין (דף פב ע”ב) כל חד
 לזנייהו, אלין נשמתין דאתגזרו מבורסי יקרייה, ואלין
 רוחין דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו
 מאופנים, כל חד אפיק לזנייהו לכל חד בדקא
 יאות, ”עין פרי” דא תלמיד חכם, ”עושה פרי” דא
 בת זנייהו, לכל חד בדקא יאות (כל חד אפיק לזנוי).

ד. הת”ח שנסמתו גדולה, פוגם יותר אם
 אינו לומד זוהר

ועוד ”עין פרי” דא עמודא דאמצעייתא, ”עושה
 פרי” דא צדיק, ”אשר זרעו בו על הארץ”
 דא שכינתא, דכל זרעין אתפלילן בה, והכא
 פקודא דפריה ורביה למעבד אפין זרעין, דא
 הוא דכתיב (ישעיה מה יח) ”לא תהו בראה לשבת
 יצרה”, ומאן דאתבטל מפריה ורביה, פאלו אחר
 לתהיא ארץ יבשה, ומנע ברבאן מינה, כל חד
 לפום דרביה, מאן דפגים לתתא פגים לעילא,
 לאתר דאתגזר נשמתיה.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סדור רַבֵּי שְׁבַתָּא מֵרֵאשִׁיב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנֵי קַדִּישֵׁי, שֶׁהֵיא מְסַגֶּלֶת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדֶה בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהַרְי"ח הַטוֹב כְּתַב, שֶׁבְּאַמִּידָתָהּ מְסוּגָל לְבְרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בְּהַר סוּף הַהֶקְדָּמָה).

וְיֵהי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּא הוּא
 וְאָמַר רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּא הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן. אַנְתָּא הוּא עֲלָאָה עַל
 אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

א. כְּתַב הַ"כְּסָא מְלָךְ": "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּפְרוּשָׁה, אֲרוּכָה מֵאַרְצֵי מִדְּבָר". ב. הֵנָּה 'רַבּוֹן' בְּגִימְטְרִיאָה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הַקְּמֹאֲרִים בְּעוֹלָמוֹת אַבִּי"ע (אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה) עִם שֵׁם הוֹי"ה שְׁכוּלְלָם וּמְחַבְּרָם, גִּימְטְרִיאָה 258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב דְּאַנְתָּא הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמְחַיֶּה אֶת כּוֹלָם, וְלָכֵן פְּתַח בְּלִשׁוֹן

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מֵעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחֲשַׁבָּא תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל.
 וְאִין מַחֲשַׁבָּה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגָה כְּלָל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׂר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׂר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוּן עֵשֶׂר סְפִירוֹת, לְאַנְהָגָא
 וְקוּרְאִים לְהֵם עֵשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוּן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אַתְּגַלִּין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשרה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כְּנִשְׁמָה הַשׁוֹכֵנֶת בְּגוּף (לשם שבו ואחלקה). ועָמָם הוא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, שְׂכָמוֹ שֶׁהִנְשָׁמָה בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכוּ', צְרִיכָה אֶת הַגּוּף, כֵּן בְּחַר ה' לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל יְדֵי " כַּחוֹת הָאֱלוֹ, אֲשֶׁר הִמָּה הִי סְפִירוֹת אֲשֶׁר עָמָם ה' מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם (באר לחי רואי). וְזֶה מִזֶּה שְׂאֵמֵר אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאתָ עֵשֶׂר תְּקוּנִים שֶׁהֵם הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת, בְּכַדִּי לְהַנְהִיג עָמָם אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הָזֶה, וּבְכַחוֹת אֱלוֹ אַתָּה נִסְתָּר מִבְּנֵי אָדָם, מִשׁוּם שְׂאֵתָה מִשְׁפִּיעַ רַק עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לְה', אַתָּה הוּא שְׂמִינְחָד אֶת כָּל הַכַּחוֹת שֶׁל הַסְּפִירוֹת, שֶׁהֵנָּה יֵשׁ כַּחוֹת דִּין וְיֵשׁ כַּחוֹת חֶסֶד, וְה' הוּא מַחְבֵּר בִּינֵיהֶם, בְּכַדִּי לְמַתַּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וְכִשְׁהֵם מִמוּתָקִים נִקְרְאִים כּוֹחוֹת הַרְחֻמִּים, וּמִשׁוּם שְׂאֵתָה כְּנִשְׁמָה בְּתוֹךְ הַכַּחוֹת הָאֱלוֹ, כְּנִשְׁמָה לְגוּף, לְכֵן מִי שְׂמַפְרִיד בֵּין כַּחוֹת הַדִּין לַכַּחוֹת הַחֶסֶד, בְּכַדִּי אֲשֶׁר הוּא חוֹטָא לִפְנֵי ה', וּמַעוֹרַר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת וְהַגְּלִים. וּבְהֵם אַתְּתַבְּסִיאת

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַבְּסִיאת הוּא דְקִשְׁרִיר לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַבְּסִיאת הוּא שְׁקוּשְׁרִיר אֹותָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַבְּסִיאת מְלַגְנָו -
 וּמִיַּחַד אֹותָם. וּמִפְּנֵי שְׁאַתְּתַבְּסִיאת, מִבְּפְּנֵים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבַרְיָה
 כָּל מִי שְׁמִבְדִּיל וּמִפְּרִיד אַחַד מִחֲבַרוֹ,

מֵאַלְיִן עֵשֶׂר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לָהּ
 מֵאַלוֹ עֵשֶׂר, סְפִירוֹת, נְחָשֵׁב לוֹ

כְּאַלוֹ אַפְרִישׁ בְּרַוְוִו. וְאַלְיִן עֵשֶׂר
 כְּאַלוֹ הוּא מִפְּרִיד בְּרַ. וְאַלוֹ עֵשֶׂר

את כוח הדין, הרי הוא כביכול מפריד את הקדוש ברוך הוא בעצמו, אשר שוכן בכחות האלו כנשקמה בגוף (באר לחי רואי). ד. אור אין סוף ברוך הוא. ה. פי על ידי העוונות מפסיק השפע למעלה, וכמו שכתוב "ונרגן מפריד אלופי", שרצונו יתברך להיטיב לברואיו לעולם, ובקעוונות מונע כביכול את הרצון מלהטיב, וכמו שכתוב "ובכפשיעכם שלחה אפכם", ועל פן הארת העולמות באחריותו של היהודי. ו. הנה מדת החכמה, החסד והנצח, הקמה משפיעים חסד בעולם. ומדות הבינה גבורה והוד, הקמה משפיעים דין ומענישים את החוטאים. ומדות הכתר תפארת יסוד ומלכות, הקמה משפיעים רחמים, כלומר לא רק דין ולא רק חסד, שאם ה' ישפיע רק חסד, ברב טובה חוטאים, ואם ישפיע רק דין, ברב קשי פורקים על, ולכן ה' משפיע בדרך כלל רק רחמים

סְפִירוֹן אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסַדְרָן, חַד אַרְוֹד;
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, כְּסַדְרָם, אַחַד אַרְוֹד,

וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
 וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזַן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
 שְׂמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמַנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תַּקְנַת לֹזַן דְּמַנְיָהוּ
 צַד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנַת לָהֶם, שְׂמַהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
 פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנַת לֹזַן, דְּאַתְקַרְיָאוּ גוֹפִין
 גוֹפִים תַּקְנַת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהינו
 לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם
 אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם,
 ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת
 החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה,
 ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם
 העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי   לְבוּשֵׁי   דְּמַבְסִין   עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי   הַלְבוּשִׁים   שְׂמֻכְסִים   עֲלֵיהֶם,

וְאֶת־קְרִיאֹוֹ^{טו}   בְּתַקְוֹנָא   דָּא: חֶסֶד^ו -
 וְנִקְרְאִים   בְּתַקוֹן   הַזֶּה.   הַחֶסֶד

דְּרוּעָא   יְמִינָא.   גְּבוּרָא   -   דְּרוּעָא
 זְרוּעַ   יְמִין.   גְּבוּרָה   זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש י' ספירות, יש י' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מדת החסד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מדת הגבורה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מדת הגבורה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מדת התפארת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שמדתו "ויעקב איש תם יושב אהלים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא לפי התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלִילָה חַקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַיִתִי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מדות הנצח וההוד: אשר עמם משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מדת היסוד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפיע והברכה. מדת המלכות: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת - גּוּפָא. נְצַח וְהוּד
 שְׂמַאל. תְּפַאֲרַת כְּנַגַּד הַגּוּף. נְצַח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,
 כְּנַגַּד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פֶּה תוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרֶאת פֶּה, תוֹרָה

שְׁבַעַל פֶּה קְרִינֵן לָהּ. חֲכָמָה יִיא -
 שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשָׁבָה מְלַגָּאָו. בִּינָה -
 הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שְׁבַבְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת"
 נֹאמֵר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כֵּן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כְּנַגַּד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְכַמְעָשִׂיו מִתְקוּן הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְדָה הַשְּׁנֵי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֶסֶד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כְּנַגַּד הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכֵן שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן - אֵיחֻ כֶּתֶר
 אֱלֹקִינוּ. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הוּא כֶּתֶר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מַגִּיד
 מַלְכוּת, וְעִלּוֹ נֹאמֵר מַגִּיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיחֻ קַּרְקֶפֶתָא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִי. מְלַנְאוּיָא אֵיחֻ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א
 וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א

דְּאֵיחֻ אֶרַח אֶצִּילוֹת. וְאֵיחֻ שְׁקִיּוֹ
 שְׁהוּא דְרַךְ אֶצִּילוֹת, וְהוּא מְשָׁקָה

(רמח"ל). מִדַּת הַכֶּתֶר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כֶּתֶר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאַחֲרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לִבְרֵא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כּוֹה שְׁאֵמַר "מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכֶּתֶר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלָּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרַךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנָן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא   **בְּדְרוּעוּי**   **וְעִנְפוּי**   **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן   בְּזִרְעוֹתָיו   וְעִנְפוֹי,
דְּאִשְׁקֵי   **לְאֵילָנָא**   **וְאֵתְרֵבִי**   **בְּהוּא**
 שְׁמִשְׁקִים   אֶת הָאֵילָן,   וּמִתְרֵבָה וּמִתְגַּדֵּל   בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּן עֶלְמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם,   אַתָּה   הוּא עֵלְיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאִשְׁקֵי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת,   וְאַתָּה מְשַׁקֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
 בְּנִבְיַעַת הַמְעִין,   וְאוֹתוֹ   אֹר הַמְעִין   הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה   לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף.   וּבְךָ   לִית   דְּמִיּוּן,   וְאִין

דְּיוֹקְנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרָ.
דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
וּבְרֵאת שְׁמִים וְאַרְץ, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא
מֵהֶם שְׁמֵשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּים

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדְשָׁאִין,
וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְץ בְּרֵאת, אֵילָנוֹת, וְדְשָׁאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
עֵדֵן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא.
וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי, אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשונה יאמר קדושי". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו ותבדדו, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, כושם שהיא ברנה חרוצה מאד כמובא בגמרא בחלון, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשים בגן עדן ומסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִידָּ
 לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְאִידָּ

יְתַנְהַגּוֹן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִידָּ
 יְתַנְהַגּוֹ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידָּ

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנָה, לִית יְחוּדָא
 שְׂיֹדְעַ וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוֹ וְתַבְרָךְ, אִין יְחוּד

בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּ. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוֹדְעַ
 בְּעֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדְעַ

אֲדוֹן עַל כֻּלָּא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֻּלָּם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אַחַד

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן
 יֵשׁ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת

אֶתְקָרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא^{יב}. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכֹנְנָתָם שְׁהוּא יְתַבְרָךְ יְחִיד בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְכֻנָּים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

יֵשׁ יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם יְדוּעָ, שְׂאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן^[כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוֹ דְכָלְהוֹ.
 הַסְפִּירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תַסְתַּלֵּק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוֹ
 וְכֹאשׁוּר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׂפָעֶתָה מֵהֶם, יִשְׂאָרוֹ

כָּלְהוֹ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה.

אַנְתָּ^[כב] הוּא חַכְמִים וְלֵא בְּחַכְמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהכיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמוה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֵלָא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוּת. אֵין לָךְ מְקוּם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֵלָא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבְנֵי
 הַנְּהַגְתָּךְ לְהַדְיַעְנוּ תּוּקְפָךְ וְחִזְקָךְ לְבְנֵי

נְשָא וּבְרֵי. וְלֹא־חֲזָאָה לֹון אֵיךְ אֶתְנַהֵג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מוֹתְנַהֵג

עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹון צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֶם צְדָק

וּמְשַׁפֵּט, כְּפֹום עוֹבְדֵי־חַוֹן וְדְבֵי
 וּמְשַׁפֵּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נְשָא וּבְרֵי. דִּין וּבְרֵי אֵיהוּ גְבוּרָה. מְשַׁפֵּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מְשַׁפֵּט הוּא

בג. כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ בַמִּדְרָא (וְצֵא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנִּים שְׂמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוּם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי).
 בד. שְׁכָל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסִּפְרוּת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקַף וְהַחֲזֵק וְהַנְּהַגָּה לְבְנֵי אָדָם. - שְׁכָל עֲנָן שֶׁבְּרָא אֱלוֹקִים הָעֶשֶׂר סִפְרוּת, הַכֹּל לְכַבְדּוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכּוֹל מוֹתְנַהֵג עַל פִּי הַסִּפְרוּת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפִי עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבְנֵי נְשָא שְׁכִפֵי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). כה. כְּדִי שְׂתַרְאֵה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרַךְ עֲלֵיהֶם. כו. מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְכַרֵּשׁ אֵיךְ הַשְׁ"ת מְשַׁתְּמֵשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג'ת נְהִי"ם לְהַנְהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דִּן

עֲמוּדָא   דְּאִמְצַעִיתָא [כז].   צְדָקָה -
 העמוד   האמצעי.   צדק היא

מַלְכוּתָא   קַדִּישָׁא,   מֵאֲזֵנֵי   צְדָקָה [כח]
 המלכות   הקדושה.   מאזני   צדק,

תֵּרִין סְמִי קְשׁוּמֵ.   הֵיזַן צְדָקָה -   אוֹת
 שני   עמודי   האמת.   הין   צדק, היא   אות

בְּרִית.   כֹּלָא   לְאַחֲזָאָה   אֵיךְ   אֶתְנַהֵיג
 ברית.   הכל   להראות   איך   מתנהג

עֲלֵמָא [כט].   אֲבָל [ל]   לֹא   דְּאֵית   לָךְ צְדָקָה
 העולם   אבל   לא   שיש   לך   צדק

אותו ברחמים, לא בהקסד ולא בדין, אשר רחמים אלו הפה מודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מודות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר הפה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). וההין צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהפה פעין ג' דינים. כזו. שהיא מדת התפארת. כח. הם מודות נצח והוד, שתוקמים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והקמתקם וקחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והקסד. כט. כל המודות הפה עומדות להראות איך השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 7. כמו שקתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"ג ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַיְדוּעַ   שְׁהוּא   דִּין   וְלֹא   מִשְׁפָּט
יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ   שְׁהוּא   רַחֲמֵי,   וְלֹא   מִכָּל   אֱלִין
מְדוּת כָּלֵל וְלֹא.
 הַמְדוּת   כָּלֵל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הַאִין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי
 הַקְּדוּשׁ דְּלִיָּה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאִין זוּלְתוֹ
 לְגֵאוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהֵ רַזִּי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרֵשׁ

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבְסָם, וְאַחַר כֵּן
 יוּכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוּשְׁלָם. ❖ אָבֵל אִין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הַאִין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמֵי, וְאִין לְכַנּוּת בּוּ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלֵל. - כְּלוּמַר אָף
 עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אִין אָנוּ אוֹמְרִים שְׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצָמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שְׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בְּהֵם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלֵל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שְׁעִילַת עַל כָּל הַעֲלוּת לָאוּ אִית בִּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלֵל (זִיו הַזּוּהַר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהֵרַמ"ק (שַׁעַר עֲצָמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתְּבַת שְׁחֶסֶר
 כָּאִן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוּל אֵל הַנְּרַצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזָּהָ, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נְדַפְּס הַגְּהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאֶפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאִן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חֶסֶר כָּאִן וְשִׁיִּיר לְכָאִן מַה שְׁכַתְּבוּב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דָּף נה): "אִיְהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פָּה אֵל פָּה אֲדַבֵּר בּו" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַךְ ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאִינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמוּד מֵעֵתָה רָצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִרְשִׁיבֵנו לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחִדּוֹשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זֹלְתָנוּ בְּדוּד
 לְגַאוּל הַשְּׂכִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׁמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַדּוּשׁ וְחִדּוֹשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לְךָ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְּרוּמִים לְחִדּוֹשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהָר).

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבּוֹ

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִינוּנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׁהֲרִי רִשׁוּת נִתְּנָה לָךְ

לְגַלְתָּהּ רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגַלוּת רְזִין נְסִתְרִים עַל יְדָךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּת לְגַלְתָּהּ לְשׁוּם פֶּר

שְׁלָא נִתְּנוּ רִשׁוּת לְגַלוּת לְשׁוּם בְּוֹן

נָשׁ עַד כְּעֵין:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ -
 וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

ג. נראה שהיה דרךם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגוהו לר"ח הטוב). ד. אשר המה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). ה. היסוד נקרא כל, שפולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, פנודע. ו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבנין, שבהם הנהגת העולם, לך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגוהו לר"ח הטוב). ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהִימְנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלַי
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דְהָהוּא.
אֵלוֹ אוֹתָם הַצְדִּיקִים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר".
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

תַּפְאֲרַת, מִשָּׁה - נִצַּח, שְׁנֹזְקִים בְּפִסּוּק "הַגְדֵּלָהּ וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפַאֲרַת וְהַנְּצַח",
(בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שְׁכָתוֹב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה):
"וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה", סְמֻלְיוֹן אוֹמֵר מִחִילָה [מַעֲרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מֹשֶׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁקֶה
קִבְרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְרָשַׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מֹשֶׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, וְכֹה
שְׁכָתוֹב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וַיִּשְׁקֶה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעַצְמוֹ, אֲכַל
הַמְּלָאכִים יִבְיָאָךְ שְׁמוֹה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלָאכִים, עֵין
שֵׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמֻלְיוֹן מְלֵאךְ הֵי, עֵין
שֵׁם, עֵין שְׁכָתוֹב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהֲכָרַח לֹמַר שֶׁהוּא שֵׁם
מְלֵאךְ וְלֹא שֵׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמוּדֵיו). וְלִפִּי מִדְרַשׁ זֶה מוּבָן לְמוֹה
חֶבֶר וְכֻלָּל לְעוֹרֵר אֶת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יִשְׁנֵי חֶבְרוֹן.
ד.ח. רַעֲיָא מֵהִימְנָא - מִשָּׁה רַבְנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הִקְיִצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הִקְיִצוּ" וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשֶּׁה הָרוּעָה

מִהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הִקְיִצוּ וְרַנְּנוּ וְלִמָּ
 הַנְּאֻמוֹ, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הִתְעוֹרְרוּ לְשִׁמְחַ

לְאַתְעֲרוֹתָא דְשְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוֹתָא^מ, דְּעַד כַּעַן צְדִיקָא כְּלָהוּ
 בְּגִלוֹת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחוֹרֵיהוֹן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

ט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורות", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"א.
 מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורת הסוד שהוא ר"ז גימטריה אור"ר גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה בקיינו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לכן של העינים כי העפעפים שוכבים על לכן המקיף

יְהִיבַת שְׂכִינָתָא תַּלְת קָלִין ^[מבן] לְגַבֵּי
 נְתַנָּה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אַתְמַר:
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהֲרִי עֲלֶיךָ נְאָמֵר

"קוּל דוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דוּדֵי דוּפֶק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע

אַתּוֹן דִּילִיָּה ^[מבן], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֵם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". שְׁהֲרִי פְתוּב:

"תַּם עוֹנֶךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנֶךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אַתְּ הַעֲיִן (בְּנִיחָה לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ב. כְּנֶגֶד ג' אַבּוֹת. (כֶּסֶף מְלֹךְ), טַעַם לְתַלְת קָלִין
 כְּנֶגֶד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מִוְשֶׁה כִּי מִן הַפְּנִים מִשִּׁיתִּיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׂכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תַּלְת קָלִין (בְּנִיחָה לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "שְׂרָאֵשִׁי נִמְלֵא טַל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׂהָרִי רֵאשִׁי מְלֵא טַל

"מֵאֵי נִמְלֵא טַל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתְּ חַשְׁבֶּתְ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתְּ הַשְׂכִּינָה חַשְׁבֶּתְ, שְׂמִיּוּם

דְּאֵתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלֵנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׂעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאֲלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - רוּשְׁלִים שֶׁל מַעֲלָה? אִין זָה

הֲבֵי, דְּלֵא עָאֲלֵנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתְּ
 כָּךְ, שְׂבָאֲמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֵת

בְּגִלּוֹתָא [מה]. הָרִי לָךְ סִימְנָא: "שְׂרָאֵשִׁי
 בְּגִלּוֹת! הָרִי לָךְ סִימֵן, "שְׂרָאֵשִׁי

שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרָר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרָאת 'תְּמָרָה',
 מְשׁוּם שֶׁ"תָּם עֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלֶם תִּמְנוּ עֹנֻתֵינוּ שְׂנֵאֲמָר תָּם עֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זוֹ
 הַזְּהָרָה). וְהַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה נִקְרָאת תְּמָר כִּנְאֲמָר (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כִּאֲשֶׁר הַשְׂכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׂמְחָהּ (בְּדִי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" וְהָא הִיא הַשְּׂכִינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה

אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוּא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוּא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

ה"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה"א אִיהִי
 ה"א אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה"א הִיא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מִחֻשְׁבּוֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, אֱלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל. דְּאִיהִי
 עֲלִים הָאוֹתוֹתוֹת לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, שְׂהִשֵּׁם הַזֵּה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מו. טַל הוּא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הָא וְאוֹ מִשֵּׁם הַיּוֹד, וְנַעֲלָמָה
 כְּאִן אוֹת ה' שְׂהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מז. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
 שְׂג' אוֹתוֹת י-ה-ו בְּמִלּוּי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוּא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א
 תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׂזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוּתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִמְנַע מִמָּנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׂיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקֵרֵב הַה"א תַּתְּאָה לְהַג' אוֹתוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מְלִיא מְמִלָּא לְשִׁכְנָתָא אֶת הַשְּׂכִינָה מִנְבִיעוּי מִמְעַן הַנוֹבֵעַ דְּכָל שֶׁל כָּל

מְקוּרֵין הַמְקוּרוֹת עֶלְאִין. הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד מִיד קָם קָם רַעִיא הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה [מח]. עֵד הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים עֲמוּ. עַד

כָּאן רְזָא דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה כָּאן סוּד הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:" (תְּקוּנַי זְהַר יו, א הַקְּדָמָה אַחֲרַת לַת"ז)

שִׁפְעַ וְחִיּוֹת מְהִט"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנָפִין, (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). וְעַתָּה מְכַתֵּין אַתָּה בְּגִלּוֹת, וְאִינוּ מְשַׁפִּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמִלָּא ט"ל, לוֹמַר שְׂאִין יְחוּד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדָנִי.

וַיְהִי רַעְיוֹא

תְּפִלַּת יְהִי רַעְיוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְיוֹן וְזִמְנֵי הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְיוֹא מִן קָדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא
וַיְהִי רַעְיוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קְדִישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁדִּי טֵלָא
נֶעְלָם מֵהַכֹּל. שִׁיתְמִשְׁדִּי טֵל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמִלְיָא רֵישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיִּין מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ

אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל | לְחַקְלֵינָא תְּפִוּחִין
וּלְהַמְשִׁיד שְׁפַע אַנְפִּין תְּפִוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבד את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְאֲנַפִּין בְּרַעְוָא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן קָדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשדו מלפני ה'

עֲתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "העתיק יומין" הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל.

רְעוּתָא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוִיתָא וְחֲדוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתֵי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֱלֵי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְרְקִינָנָא מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדָה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנּוּיִם (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנּוּיִם, לְבָן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דְּיִיתוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה

מִטְבַּחְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזֻלָּא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה, מִמְזַל הַעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיהּ תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ
 שְׂכָל הַמְזוֹנוֹת מְמוֹנָה מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִיבֵנוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמִחֲרָבָא דְּמִלְאָךְ
 מַעֲיִן הָרַע, וּמִחֲרָב מִלְאָךְ

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתִּי לָנָא
 הַמּוֹת, וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשֵׁתָנָא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְחַיִּי
 וּלְכָל נַפְשוֹתֵנוּ, חֵן וְחֶסֶד, וְחַיִּים

אַרְיֵי וּמְזוֹנֵי רֵוִיחֵי וְרַחֲמֵי מִן
 אַרְכִים, וּמְזוֹנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים,

קְדָמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְפָּנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שֶׁיֵּאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת
 לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נַחֲוִיב) דָּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר
 פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ז ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן
 לְאָה, יֵאמַר בְּשַׁחֲרִית קוֹדֶם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֶם שֶׁל
 דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלֶת גְּדוּלָּה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּידָתָם לְתַקוֹן
 אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בֵּן אִישׁ חֵי מַקְיָץ י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאֵר אֶת
 הַמַּאֲמָר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׂאָה אֶחָד הַמַּאֲמָרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד,
 וְכָאן הִבְאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתֵן לְחֶכֶם וְיַחֲכֶם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיָנִי: אַרְיֵמִית
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיֵמִית

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלֶם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא
 אִמְרוּ אֶלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךְ תְּפִלָּה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְח"ל גְּזוּ
 הַרְמִיח"ל). נב. מְבוּא: בְּאוֹר הַמַּאֲמָר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיךְ מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא
 הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשְׂכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסָּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכָךְ
 הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְּכֻלָּת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלַמֵּד
 אוֹתָנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמָנָם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג
 אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה, שְׂרַק
 כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דְּרָךְ ה', אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר
 שְׂבַעֲתַיִם, וְחַשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסוּף הוּא בְּאֶמְתַּת
 זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְּכֻלָּת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאֵי [נד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכִד
 יְדִי בַתְּפִלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֹׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הָרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אַתִּידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הָרְצוֹן שְׁלֵא נִוְדַע וְלֵא

אַתְּפִס כְּלָל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסִתִּים
 נִתְּפִס כְּלָל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם

- יְתִיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אַפִּיק
 בִּיּוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאֵי דְאַפִּיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאֵי
 מֵה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִוְדַע, וְהֵאִיר מֵה

דְּנִהִיר כְּלָא בְּסִתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרְצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אַבְתָּרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאָרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסְדּוֹת מִתּוֹךְ סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי'ן]. נַד . כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּא
 יְתִירוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֶת " הָאֶצְבָּעוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאִסוּר לְהָרִים אֶת הַיְדִים בְּרַקְנֵינָא שְׁלֵא לְצַרְךָ הַתְּפִלָּה.
 נַה . כְּלוֹמַר שֶׁהַתְּפִלָּה לְפָנֵי ה' יְתִבְרַךְ שְׁגִלוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלוֹי יְהִיו לְרְצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
מִמְנוֹ. כְּעֵין מָסֹךְ אֶחָד, נִפְרָס, וּמְתוּךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דִּתְהִיא
אוֹתוֹ הַמָּסֹךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זו

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עֵד
הַמְּחֲשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עֵד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אוֹתוֹ הַמָּסֹךְ וּמְזָה הָאִיר מַה שְּׁהָאִיר

וּבְרִין תְּהוּא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְּבֻלָּה אוֹתָהּ הַמְּחֲשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה הִיא עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְהֵהוּא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזו

מִחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְּחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הִכָּה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְּמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְּפְרָסָא דְּקִימָא דְּנְהִיר מְמַה
הִכָּה בְּהָאֲרַת מָסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמַה

לְכַנּוּ. נוֹ. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבֵּל הָאֲרָה מוּעָטַת רַק כְּמַה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יְדִיעַ [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נִדְעַע

אֶתֶנְלִיא [נט], וְכִדִּין הָאֵי נְהִירוֹ
הַתְגַּלְהָה וְאָז זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִדְעָה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא,
הַמְסָדָה הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד בְּהָאֲרַת

וְאֶתֶעֱבִידוֹ תִשְׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
וְנַעֲשִׂי וְנִתְקַנּוּ תִשְׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוֹ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנּוּן | נְהוֹרִין [סא], וְלָאוּ אֲנּוּן
אֵינָם אֲוֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנּוּן | נְשַׁמְתִּין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשַׁמוֹת וְלָאוּ

נו. כְּלוּמַר שֶׁהַמוֹחַ סִתְיָמָא דְאֲרִיךְ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כָּלֵל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִדְעַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְלֹא אֶתִידַע. נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלְהָה, וְהֵינּוּ מִהַכְּתָר דְאֲרִיךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ הִנְתְּקוֹן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְלֹא אֶתִידַע [רד"א] הַנְּקָרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִדְעַע מֵהוּתוֹ. סא. לֹא נְקָרָאִים אֲוֹרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

אֵית מָאן דְּקִימָא בְּהוּיָסְבֵי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תַּשְׁעָה נְהוּרִין וְסַגְּוֹ דְּקִימֵי כְּלָהוּ
 של כל תשעה האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבָּנָא כְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסַחְוֵי
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְּבָקוּ וְלֹא אֶתְיַדְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כְּתָר דְּכָלְלוּת דְּאֶצְלוּת. סג. אֲשֶׁר ט' הֵהִיכְלוּת
 האלו, הָמָה שְׂרָשׁ לט' הַסְפִּירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת. סד. שְׁהִיא חֻקְמָה דְּאֶצְלוּת.
 סה. לְרַדָּף אַחֲרֵי הַתַּשְׁעָה סְפִירוֹת דְּאֶרִיךְ כְּדִי לְקַבֵּל הָאֶרָה וְהַשְׁפָּעָה מֵהֶם.
 סו. בְּשַׁעֲהָ שְׁהֶם בְּסוּד מוֹחִין הַנְּקָרָאִים מַחְשָׁבָה אֲזִי נְמֻשְׁכִּים אֱלֵיהֶם מוֹחִין
 חֲדָשִׁים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בַּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֶיךָ קִיָּמִי כָּל רְזֵי דְמַהֲיִמְנוּתָא.
 בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה.

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרִין מְרוּזֵי דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּן נְהוּרִין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקוֹת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּן, לָאוּ הַכָּא
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחֶשֶׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְבִּק בְּרְצוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נִחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרָאִים בְּבַחֲיִנַת אוֹר אֵין סוּף, שְׁלֵא נִתַּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי ממאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאִסְתִּים גּוֹ בִינָה
 אז מתלבש ונעלם בתוך בינה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאֵעִיל דָּא בְּדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דָּאֵתְכִלְלוּ פְּלָהוּ פְּחֻדָּא [עא]
 עד שנקבללים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרֻזָּא דְקַרְבְּנָא [עב] בְּד סְלִיק, פְּלָא
 ובסוד הקרבן באשר עולה עשן הקטרת, כולם -

אֶתְקִשְׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא,
 נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. באשר מדת החכמה העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה מהרצון העליון, אכןם היא לא משיגה באמת מהיכן היא קבלה את אורה, אזי כשיש בה אור ושיפע, היא מתלבשת במדת הבינה, ואזי החכמה מאירה למידת הבינה, שגם היא לא כל כך משגת, והמה מתחברים זה בזה, עד אשר הטה נעשים ממש דבר אחד ומאחד. ובנגלה רואים שהבינה מבארת את החכמה שאדם למד [כמובא בגר"א במשלי]. **עב.** אשר קרבן הוא מלשון קרוב, וזהו סוד הקרבן אשר עולה לפני ה', שפסרת הקרבן, הוא ליחד את הבינה במחשבה ואת המחשבה ברצון העליון, ומאירים כלם זה בזה, ואז כלם רק בעליה מעלה מעלה, ומדת החכמה דבקה במדת הפתר אשר היא הרצון העליון של הקב"ה,

בְּדִין קִימִי כִּלְהוֹ בְּסִלְיוֹנוֹ, וּמַחֲשֵׁבָה
 אַז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחַשְּׁבָה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֵּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשֵׁבָה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׂמֵאִירָה מִמְנוּ מַחֲשֵׁבָה עֲלִיוֹנָה

(דְּלֵא אֶתִידַע בְּהַ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׂלֵא) נוֹדַע בְּהַ כְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֲשֶׁתִּבַּח וְקִימָא, וְנַהֵיר
 סוּף וּמִמְנוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהֵיר, וְעַל דָּא כְּלֵא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׂמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֵּל עוֹמֵד,

זַכָּאָה חוּלְקֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֲשֶׁרֵי וְזָךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלֵיתָ הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כְּלָפִי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹיֵן נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסִדִּים. **עז.** אֲשֶׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֹלְמָא רִין וּבְעֹלְמָא דְאַתִּי [ע"ה].

בְּעוֹלָם הַזֶּה   וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכּוֹתֶם יְבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנֵן נַעֲשֶׂה בְכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיַנַת הַפְּתוּב "וְאַנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מִה שְׂיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׁאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבַנֶּה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַעֲתִיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שְׁאָמַר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ הָיְתָה הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים אוֹר פִּינִיךְ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נְשָׂא, (וּפּוֹכְבֵי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). ע"ה. וּבְזִכּוֹת עֲסָקְנוּ וְלִימוּדְנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יָקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהֵימְנָא "וּבִגִּין דְּעַתִּי דִּין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְחַי דְּאִיְהוּ, הַאי סִפְרָה הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבַעֲדוֹ מְקוּמוֹת בַּזֶּהר אָמַר הַרְשָׁבִי ז"ע שְׁכָל בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צְמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָהּ בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שִׁיְהִי לָנוּ מִגֵּן עֵתָהּ לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים... וְעֵתָהּ (אָנּוּ) רַחוּקִים מִשְׂרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִירוֹת, מִי יִגַּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנִּפְלְאוֹה וְהַעֲמָקָה, וּבִפְרָט עַל דְּרָף שְׁכַתְבֵי הַרְבֵּ ז"ל (הָאָרִי הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָהּ כְּמוֹ נִגְלוֹת, ע"כ"ל. וְהַרְחִקוּן יַרְחֵם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבֵּי אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּפְתוּב "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אָבוֹת עַל בְּנִים וְלִבְּנִים עַל אָבוֹתֶם", וְכִמוֹ שְׁכַתוּב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרָךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרָךְ' מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנִצְמָן, הַמְּנִיחַ יַחְוֵנִי וּיְבַאֲנִי אֵל עִם קְדָשִׁיךְ וְאֵל מִשְׁכַּנְתִּיךְ, וְיִשְׁמַחֵנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבּוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מְלְכוּת שְׁמִים עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְבֵּי בְּמַהֲרָה דִּין אָמֵן (זוֹ הוֹזְהַר).

"בְּרֵאשִׁית תִּמּוֹן" תִּיקוֹן מ"ח מִתִּיקוֹנֵי זוֹהַר הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

סְגוּלָה גְּדוּלָה לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם זוֹהַר תִּיקוֹן מ"ח
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מִשְׁבָּעִים הַתִּיקוֹנִים

לְתַנּוּא הָאֱלֹקִי אֹזֵר עוֹלָם
רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א.

וְאָמְרוּ גְּדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים מִהָאֹזֵר הַמְּפֹלֵא
רַבְּנֵי הָאָרֶץ ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהָאֶרֶת
הַנְּשָׁמָה, וּמִסְגָּל לְתִיקוֹן הַבְּרִית וְלִזְכוּת לְטַהֲרָה
עֲלִיוֹנָה.

הִנֵּה הַסְּגוּלָה הַזֹּאת מוֹנַחֶת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּהְיֶה בָּהּ בְּכָל עֵת

יוֹצֵא לְאֹזֵר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" בְּעִיחָ"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א,
אִייר תשע"ב לפ"ק

סְגוּלָה גְדוּלָה לְקָרָא בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְדוּשָׁה שֶׁל
תְּקוּן מ"ח מִסְפָּר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר, שֶׁהוּא אֶחָד מִשְׁבָּעִים
הַתְּקוּנִים שֶׁכְּתַב אֹר הָעוֹלָם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א בְּסִפְרוֹ.

וְאֵלּוּ הֵן הַמַּעֲלוֹת לְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא תְּקוּן זֶה
מִדֵּי יוֹם וּבִפְרָט אִם יֹאמֶר אוֹתוֹ לְאַחַר הַתְּפִלָּה:

- א. יְרוּם מְזֻלּוֹ וְלֹא יִתְמוּטֵט.
- ב. יֶאֱלִיחַ בְּכָל הָרָכִיו.
- ג. לֹא יָבוֹא לִידֵי חֶסְרוֹן פִּים וְעֵינָיוֹת.
- ד. כָּל אוֹיְבָיו יִפְלוּ תַחְתָּיו.
- ה. לֹא יֵרָאֶה מִיַּתַּת בָּנָיו.
- ו. זוֹכֵה וּמְתַקֵּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ.
- ז. פְּחוֹת הַטּוֹמָאָה (אֲשֶׁר הֵם הַמְּקוֹר לְכָל הַרַע וְלְכָל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת)
מִתְרַחֲקִים מִמּוֹנוֹ.
- ח. יִנְצֵל מִמְּקַרָּה לֹא טָהוֹר.
- ט. מוֹעִיל מְאֹד לְתַקֵּן אֶת עוֹוֹן פְּגַם הַבְּרִית, וּבִפְרָט בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם.
- י. לֹא יִחְלָה בְּמַחְלַת הַנְּפִילָה.
- יא. יִזְכֶּה לְיִרְאֵת שָׁמַיִם.
- יב. יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.
- יג. יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַת"ת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַת"ת,

בְּנוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית"ת בְּרֵאשִׁית"י^[ב]:

כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית"י,

וְאִינוּן תִּרְי שֶׁבַתוֹת^[ג], עֲלֵייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִּי שֶׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל"א):

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

"וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית"ת יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת

שֶׁבַת"ת, וְרוֹמֵז עַל שְׁתֵּי שֶׁבַתוֹת, שְׁמִדְבַר בְּזֶה הַמֵּאמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשִׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעֵינֵן לְעֵיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאָמַר שָׁם שֶׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבַת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעְיָא מְהִימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשֶׁבַתָּא

דְּיוֹמָא הוּא שֶׁבַת עֲלָאָה וְשֶׁבַתָּא דְּלִילָא הוּא שֶׁבַת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאָר לְחֵי רוּאֵי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵּי

שֶׁבַתוֹת, שֶׁבַת עֲלִיּוֹנָה וְשֶׁבַת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לעשות את השבת וגומר, שתי
 זְמַנִּין אֲדַכִּיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פעמים הזכיר כאן שבת, כנגד
 שְׂכִינָתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה^[1], לְדַרְתָּם
 השכינה העליונה והתחתונה. "לדרתם",
 מֵאִי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָא זַכָּאָה אִיהוּ מָאן
 מהו לדרתם? אלא זכאה איהו מי
 דְּעָבִיד לוֹן דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שעושה להם דירה בשבת בשני בתי
 לְבָא^[1], וְאֵתְפְּנִי מִתְּמָן יֵצֵר הָרַע
 הלב, ומתפנה משם יצר הרע

(פסא מלך, באר לחי רואי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וְכַנְגָד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוֹת, (פסא
 מלך, באר לחי רואי). ה. לָמָּה כְּתוּב מִלֵּת לְדַרְתָּם חֶסֶר ו' ?
 – מִלְּשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוֹת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתְּאָה – כְּנִגְדָם שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתִיקוּ"ז (דף ס"ג ע"ב – פסא מלך,
 באר לחי רואי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבַּת, בְּרִית עוֹלָם,

דָּא צְדִיק, דְּשִׁרְיִין דְּתְרוּיְהוּ
זה צדיק, ששורים שְׁנִיָּהֶם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלֵּיא מִיְנִיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שְׁתֵּי פְלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נְצַח וְהוּד,

בְּנֵי דְיִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא סָבָא
בנים לישראל עמוד סבא - עמוד

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיךְ שִׁתְּרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעַצְבוֹת דְּטַחוּל וְכַבֵּד וּמְרָה, ס"מ כְּבֵד כּוּעֵס, וּמְרָה זֹרְקַת בּוּ טָפָה, שְׁהוּא חֲלוּל שַׁבַּת מִבְּעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוּפוֹ, וְאִם מְתַקֵּן לָהֶם דִּירָה נְאָה, אֲזִי שׁוֹרִים שְׁנִיָּהֶם עַל צְדִיק יְסוּד הָעוֹלָם (כֶּסֶף מְלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתִּי אֲבָהֶן^[ח], עֲנַג
 שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג

שַׁבַּת^[ט] וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת
 שַׁבַּת "וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּז"ן^[י], וְנִהָר, אֵיךְ נִהָר וְאֵיךְ
 אֶת הַגָּז"ן (בְּרֵאשִׁית ב י), וְנִהָר, יֵשׁ נִהָר וְיֵשׁ

נִהָר, אֵיךְ נִהָר דְּאֵתְקָרִי נִהָר
 נִהָר, יֵשׁ נִהָר הַנִּקְרָא נִהָר

פְּלִגְיוֹ, וְאֵיךְ נִהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
 פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִהָר הַנִּקְרָא נַחַל

ח. אֲבָרְהָם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
 ט. עֲתָה מִפְּרֹשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שַׁבַּת, וּמִפְּרֹשׁ תַּחֲלָה
 סוּד עֲנַג שַׁבַּת, - עֲנַג רְאשֵׁי תְבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נִהָר,
 ג' גֵּן (כֶּסֶף מְלֶךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
 ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
 תִּלְתִּי סְעוּדָתִין בְּשַׁבַּת בְּרֹזָא דְעֲנַג שַׁבַּת, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב:
 "אֲזִי תִתְעַנַּג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֶאֱמַר: "וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּז"ן, וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִים לוֹן וְאֵיךְ לִיָּה
 לְקִיָּיִמָן, אֵיךְ הַפֶּךְ לִיָּה "עֲנַג" ל"נַג"ע", וּבְהַפֶּךְ אִם
 מִתְקַן וּמֵעֲנַג כְּרֵאיוֹי אֲזִי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשַּׁבַּת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אֶתְמַר עֵין לֹא רְאֵתָה אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רְאֵתָה אֱלֹהִים"

זוֹלְתָךְ^[יג], הָאֵי נְהָר אֵיהּ ו'^[יד],
זוֹלְתָךְ", זֶה הַנְּהָר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאֵיהּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהַפֶּךְ מִנְגַע לְעוֹנָג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נְהָר פִּלְגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מַחְסֵד וּגְבוּרָה, תְּפֹאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנְּקָרָאִים
"פִּלְגֵי מַיִם", וְיֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא נַחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנְּקָרָא תוּרָה
קְדוּמָה, (כִּפְסָא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כִּפְסָא מְלָךְ). יג. וְעַל הָאֵי עֵדוֹן עֵילְאָה
אֶתְמַר "עֵין לֹא רְאֵתָה אֱלֹקִים זוֹלְתָךְ", וְאֶמַר הַכָּא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֲנִי"ג שְׁבַת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילְאָה שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רְאֵתָה" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעֵי - דַּעַת
תְּפֹאֶרֶת יְסוּד (רְאֵשֵׁי תְבוּת - דַּת"). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [יז], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ו', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה עֲלִיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה תַּתְּאָה, וְהוּ' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְּרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְכֵן עַל יְדֵי עֲנֹג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, זוּכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֵּהֲרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂכָרֵי לְזָכוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן אֵי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוּה"ק אִם רוּצָה לְזָכוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע לְמַעַן הַשְּׁכִינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׁמֵשִׁיגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרֹזָא ד"נְשָׂמַת כָּל חַי" [שְׁחַבְּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהֲאֵי נְשָׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵי עֵד
 חמש מאות שנה, ומגיע עד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
 צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַהּ. וּזְבֹאָה
 שהיא השכינה התחתונה. זכאי

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
 הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
 שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מכסה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שמשגיגים
 בשבת הוא נהר שיוצא מעדן וכו', דאיהו צדיק
 להשקות את הגן דאיהו נפש יתירה דשבת שהוא
 מלכות. (באר לחי רואי). יח. הם חסד גבורה תפארת
 נצח הוד שכל אחד כלול מעשור ועשור מעשור סך
 הכל מאה, ובִיחַד חמש מאות. יט. אם סופרים מבינה
 שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה
 תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שביעי [כלומר
 שביעי לבינה]. כ. השבת נקרא לב, שהוא באמצע
 ימי החול, בין ד'הו' שהם ממשיכים גר"ן [יום ד'

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ

עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרָא דְּגֵיהֲנָם [כב], דְּעֵלָה אֲתָמַר לֹא

אֵשׁ הַגֵּיהֲנָם, שְׁעֵלִיָּה נְאֻמַּר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשֶּׁבֶת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְּכָל מָאן

הַשֶּׁבֶת", וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשֶׁבֶת הַבָּאָה וּבֵין א' ב' ג' שְׁמֶקְבָּלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב' רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרַת עֲלֵיהֶם, וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּנִיָּהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוֹמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב הָאָדָם בְּשֶׁבֶת שְׁנִקְרָאֵת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיף לְלֵבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכְּן בִּינָה וּמִלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֻךְ), לְרִמּוֹ שְׁצְרִיף לְלִמּוּד הַפְּרֻד"ס בְּשֶׁבֶת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד ה'). כֵּב. טָחוּל מָרָה אֵשׁ רָאִשֵׁי תִּבּוֹת טָמֵ"א, שְׁלֹא יִתְעַרֵּב טָמֵא בְּשֶׁבֶת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח" מִצַּד פְּלוֹנֵי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשֶׁבֶת

דְּכָעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגִיְהֵנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיְהֵנָם.

אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגִּיְהֵנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגֵּר"א). כַּד. אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעֵי לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מִתְּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אַךְ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעֲצָמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וַיְהִיָּה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶד חַד

כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶד אַחַת

בְּשַׁבָּת, וְאִינוֹן עֲשָׂרָה דְלָקָה אָדָם

בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנֶחֱשׁ וְתִשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנֶחֱשׁ, וְתִשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי

לְאַדְמָה, וּבְגִלָּל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי

מִתְנִיתִין אִין לֹקִין בְּשַׁבָּת, דְּאֵלִין

הַמְשָׁנָה אִין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׂאֵלוּ

מְלָאכּוֹת אִינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְלָאכּוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אִינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד

שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׂה

לוֹן בְּבַת אַחַת, מֵאֵן דְּאֶעְקֵר חֲפִץ

אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוּקֵר חֲפִץ

מֵאֲתָרִיהּ וְאַנַּח לִיהּ לְבַר מֵאֲתָרִיהּ

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כָּאֱלוֹ	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	כָּאֱלוֹ	עֵקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחֵי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית,
וְהַנִּיחַ			וְהַנִּיחַ
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכָרִיָּה.	מִי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאַעְקָר נְשַׁמְתִּיה מִרְשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גְּרִים לְעִקּוֹר נְשַׁמְתוּ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרִשׁוֹת אַחְרָת, שְׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאַתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְעָא יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח') "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב
 מלא ב'ו, ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהִי
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָהּ. הוּא שְׁבִתָּא י

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָ"ה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָ"ה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא^י עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא^י עֲלִיו נֶאֱמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא^י עֲלִיו נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפֵּד
וְחִשּׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אַבְרָהָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֵרְתִי אֲנֹכִי

וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד ^[לא] וְחִשׁוּבָא
וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחִשְׁבָּה
וְקִבְלָא ^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
וְעַרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
בְּכָלָא ^[לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
בְּכָל, וְהָרִי פְרֻשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת ^[לד], וְכַד
שֶׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שְׁבַתַּי מִיִּסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שְׁבַת (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מִיָּנִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שְׁבַתָּא"י שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשְּׁבַת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשׂוּר וַיִּזַּן, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שְׁבַת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שְׁבַת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רַ לְשִׁירָא תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוּוֹנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם [יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאִתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת [לו]. טְחוּל עֲלָהּ אִתְמַר [לז] שֶׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נֵעַל מְטוּנְךָ
נעליך מעל רגליך", נעל מטנך

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי). לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד ע"ב), כגוונא דעבדת שרה לשפחה דילה, הה"ד "מפני שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּהּ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמַּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבַּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אָמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטֵי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פִּשְׁטֵי"	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבָּשְׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְפֵם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבַּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשִׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים).
לט. ועיין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵי־[מא], וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלֵי־ם, וְצָרִיף לְהִיּוֹת מוֹסִיף
מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת [מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון"ן אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּ, הִנֵּה אִזּוֹ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֶשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוּהָ הִיא
 לְשִׁמְחָה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזוֹ"ל (סוּטָה כ"א ע"א) מְצֹוּהָ
 מְגַנָּא וּמְצַלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
 קִדְּם כָּל מְצֹוּהָ, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ
 וְיִדְאִי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזוֹ"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הַרְבֵּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוּהָ וּמְצֹוּהָ וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוּר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תוֹכֵן דְּבָרֵי בָּאֵר מִים חַיִּים פֶּרֶשֶׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(קמ"הו מו, כז) **וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֵת זִרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִים** (יכנו שְׁבִים הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמָאָה, יחזרו לקדושה), **וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מְחַרְרִיד:** (תהלים יח, לא) **הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת** (יכנו שְׁהַקְלֵלָה הַמְּאֵרֶת שֶׁנִּגְרָמָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ,
תהפך לאמרת) **ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ:**

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדֻשָּׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדֻשָּׁת שַׁבָּת, וּמְאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלַפֵּת נוֹגָה בְּקוֹדֶשׁ
וְחֻזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבָּת, (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוּן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכֹל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכֹל שְׁעָה מְאֵה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵין עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרִיכוֹת).

